

miles his qui ante te, sed minores staturâ?

53. Et dicit tibi & ipsa, Alii sunt qui in iuventute virtutis nati sunt: & alii qui sub tempore senectutis, deficiente matrice sunt nati.

54. Considera ergo & tu quoniam minori staturâ esis præ his qui ante vos:

55. & qui post vos, minori quàm vos, quasi iam senescentes creaturæ, & fortitudinem iuventutis prætereuntes. Et dixi, Rogo Domine, si inveni gratiam ante oculos tuos, demoustra servo tuo, per quem visites creaturam tuam.

## CAPUT VI.

*Deus omnia novit antequam fiant, & omnia creavit propter hominem, omniumque fines considerat.*

1. ET dixit ad me, Initio terreni orbis & antequam starent exitus sæculi, & antequam spirarent conventiones ventorum,

2. & antequam sonarent voces tonitruum, & antequam splenderent nitores coruscationum, & antequam confirmarentur fundamenta paradisi,

3. & antequam viderentur decori flores, & antequam confirmarentur motæ virtutes, & antequam colligerentur innumera milia angelorum,

4. & antequam extollerentur altitudines aeris, & antequam nominarentur mensuræ firmamentorum, & antequam æstuant camini in Sion,

5. & antequam investigarentur præsentis anni, & antequam abalienarentur, eorum qui nunc peccant ad inventiones, & consignati essent, qui fidem thesaurizaverunt:

6. tunc cogitavi, & facta sunt per me solum, & non per alium: & finis per me, & non per alium.

7. Et respondi, & dixi, Quæ erit separatio temporum? aut quando prioris finis, & sequentis initium?

8. Et dixit ad me, Ab Abraham usque ad Isaac, quando nati sunt ab eo Iacob & Esau, manus Iacob tenebat ab initio calcaneum Esau,

9. finis enim huius sæculi Esau, & principium sequentis Iacob.

10. Hominis manus inter calcaneum & manum. Aliud noli querere Eadra.

11. Et respondi, & dixi, O dominator Domine, si inveni gratiam ante oculos tuos,

12. oro ut demonstres servo tuo finem signorum tuorum, quorum partem mihi demonstrasti nocte præcedenti.

13. Et respondit, & dixit ad me, surge super pedes tuos, & audi vocem plenissimam sonitus.

14. Et erit sicut commotio, nec commovebitur locus, in quo stes super eum.

15. Ideo cum loquitur, tu non expaveas, quoniam de fine verbum & fundamentum terræ intelligitur,

16. quoniam de ipsis sermo tremiscit & commoveretur, scit enim quoniam finem eorum oportet commutari.

17. Et factum est, cum audissem, surrexi super pedes meos, & audivi: & ecce vox loquens, & sonus eius sicut sonus aquarum multarum,

18. & dixit, Ecce dies veniunt, & erit quando appropinquare incipiam, ut visitem habitantes in terra:

19. & quando inquirere incipiam ab eis qui iniuste nocuerunt iniustitiâ suâ, & quando suppleta fuerit humilitas Sion.

20. & cum supersignabitur sæculum quod incipient pertransire, hæc signa faciam, Libri aperientur ante faciem firmamenti, & omnes videbunt simul,

21. & anniculi infantes loquentur vocibus suis, & prægnantes immaturos parientes infantes trium & quatuor mensium, & vivent, & suscitabuntur.

22. Et subito apparebunt seminata loca non seminata, & plena promptuaria subito invenientur vacua:

23. & tuba canet cum sono; quam cum omnes audierint, subito expavescent.

24. Et erit in illo tempore, debellabunt amici amicos ut inimici, & expavescet terra cum his: & venæ fontium sta-

bunt, & non decurrent in horis tribus:

25. & erit, omnis qui derelictus fuerit ex omnibus istis quibus prædixi tibi, ipse salvabitur, & videbit salutare meum, & finem sæculi vestri.

26. Et videbunt qui recepti sunt homines, qui mortem non gustaverunt à nativitate sua, & mutabitur cor inhabitantium, & convertetur in sensum alium.

27. Delebitur enim malum, & extinguetur dolus.

28. Florebit autem fides, & vincetur corruptela, & ostendetur veritas quæ sine fructu fuit diebus tantis.

29. Et factum est, cum loqueretur mihi, & ecce paulatim intuebar super eum ante quem stabam,

30. & dixit ad me hæc, Veni tibi ostendere tempus venturæ noctis.

31. Si ergo iterum rogaveris, & iterum ieiunaveris septem diebus, iterum tibi renunciabo horum maiora per diem quam audivi.

32. Audita est enim vox tua apud Altissimum. Vidit enim fortis directionem tuam, & providit pudicitiam, quam à iuventute tua habuisti:

33. & propter hoc misit me demonstrare tibi hæc omnia, & dicere tibi, Confide, & noli timere,

34. & noli festinare cum prioribus temporibus cogitare vana, ut non properes à novissimis temporibus.

35. Et factum est post hæc, & flevi iterum: & similiter ieiunavi septem diebus, ut suppleam tres hebdomadas, quæ dicta sunt mihi.

36. Et factum est in octava nocte, & cor meum turbabatur iteratò in me, & cœpi loqui coram Altissimo.

37. Inflammabatur enim spiritus meus valde, & anima mea anxibatur.

38. & dixi, O Domine, loquens locutus es ab initio creaturæ in primo die dicens, Fiat cælum & terra: & tuum verbum opus perfectum.

39. Et erat tunc spiritus, & tenebræ circumferebantur, & silentium, & sonus vocis hominis nondum erat abs te.

40. Tunc dixisti de thesauris tuis proferri lumen luminosum, quo appareret opus tuum.

41. Et die secundo creasti spiritum firmamenti, & imperasti ei ut divideret & divisionem faceret inter aquas, ut pars quædam sursum recederet, pars verò deorsum maneret.

42. Et tertia die imperasti aquis congregari in septima parte terræ: sex verò partes siccasti & conservasti, ut ex his sint coram te ministrantia feminata à Deo, & culta.

43. Verbum enim tuum processit, & opus statim fiebat.

44. Processit enim subito fructus multitudinis immensus, & concupiscentiæ gustus multiformes, & flores colore immutabili, & odores odoramenti investigabilis, & die tertia hæc facta sunt.

45. Quarta autem die imperasti fieri solis splendorem, lunæ lumen, stellarum dispositionem:

46. & imperasti eis, ut deservirent futuro plasmato homini.

47. Quinto autem die dixisti septimæ parti, ubi erat aqua congregata, ut procrearet animalia, & volatilia, & pisces: & ita fiebat.

48. aqua muta, & sine anima quæ Dei nutu iuebantur, animalia faciebat, ut ex hoc mirabilia tua nationes enarrent.

49. Et tunc conservasti duas animas, & nomen uni vocasti Henoch, & nomen secundæ vocasti Leviathan,

50. & separasti ea ab alterutro. Non enim poterat septima pars, ubi erat aqua congregata, capere ea.

51. Et dedisti Henoch unam partem, quæ siccata est tertio die, ut habiter in ea ubi sunt montes mille.

52. Leviathan autem dedisti septimam partem humidam, & servasti eam, ut fiat in devorationem quibus vis, & quando vis.

53. Sexto autem die imperasti terræ, ut crearet coram te iumenta, & bestias, & reptilia:

54. & super his Adam, quem constituisti duces super omnibus factis quæ fecisti, & ex eo educimur nos omnes, quemque elegisti populum,

55. Hæc autem omnia dixi coram te Domine, quia propter nos creasti sæculum.

56. Residuas autem gentes ab Adam natas dixisti eas nil esse, & quoniam salivæ assimilatae sunt, & quasi stillicidium de vase simillasti abundantiam eorum.

57. Et nunc Domine, ecce, istæ gentes quæ in nihilum deputatae sunt, ceperunt dominari nostri, & devorare:

58. nos autem populus tuus quem vocasti primogenitum unigenitum æmulatorem tuum, tradisti sumus in manibus eorum:

59. & si propter nos creatum est sæculum, quare non hereditatem possidemus cum sæculo? Usquequo hæc?

## CAPUT VII.

*Absque tribulationibus non pervenitur ad immortalem vitam: & nunc quidem profunt orationes iustorum; post extremum autem iudicium nihil immutabitur. Variis vitis subiiciunt se homines; sed Dominus est misericors.*

1. ET factum est, cum finissem loqui verba hæc, missus est ad me angelus qui missus fuerat ad me primis noctibus,

2. & dixit ad me, Surge Eadra, & audi sermones quos veni loqui ad te.

3. Et dixi, Loquere Deus meus. Et dixit ad me, Mare positum est in spatioso loco, ut esset altum & immensum:

4. erit autem ei introitus in angusto loco positus, ut esset similis fluminibus.

5. Quis enim volens voluerit ingredi mare, & videre eum, vel dominari eius: si non tranierit angustum, in latitudinem quomodo venire poterit?

6. Item aliud, Civitas est edificata, & posita in loco campestris: est autem plena omnium bonorum.

7. Introitus eius angustus & in præcipiti positus, ut esset à dextris quidem ignis, à sinistris aqua alta:

8. semita autem est una sola inter eos posita, hoc est, inter ignem & aquam, ut non capiat semita, nisi solummodo vestigium hominis.

9. Si autem dabitur civitas homini in hereditatem, si nunquam antepositum periculum pertransierit, quomodo accipiet hereditatem suam?

10. Et dixi, Sic Domine. Et dixit ad me, Sic est: & Israël pars.

11. Propter eos enim feci sæculum, & quando transgressus est Adam constitutiones meas, iudicatum est quod factum est.

12. Et facti sunt introitus huius sæculi angusti, & dolentes, & laboriosi: pauci autem & mali, & periculorum pleni: & labore magnopere fulti.

13. nam maioris sæculi introitus spatiosi & securi, & facientes immortalitatis fructum.

14. Si ergo ingredienti non fuerunt ingresi qui vivunt, angusta & vana hæc: non poterunt recipere quæ sunt reposita.

15. Nunc ergo quare tu conturbaris, cum sis corruptibilis? Et quid moveris tu, cum sis mortalis?

16. Et quare non accepisti in corde tuo quod est futurum, sed quod in presenti?

17. Respondi & dixi, dominator Domine, ecce disposuisti lege tua, quoniam iusti hereditabunt hæc, impii autem peribunt.

18. Iusti autem ferent angusta, sperantes spatiosa. Qui enim impiè gesserunt, & angusta passi sunt, & spatiosa non videbunt.

19. Et dixit ad me, Non est iudex super Deum, neque intelligens super Altissimum.

20. Percunt enim multi præsentis, quia negligitur quæ anteposita est Dei lex.

21. Mandans enim mandavit Deus venientibus, quando venerunt, quid facientes viverent, & quid observantes non punirentur.

22. Hi autem non sunt persuasi, & contradixerunt ei, & constituerunt sibi cogitamen vanitatis,

23. & proposuerunt sibi circumventiones delictorum, & superdixerunt Altissimo non esse, & vias eius non cognoverunt,

24. & legem eius spreverunt, & sponsones eius abnegaverunt, & in legitimis eius fidem non habuerunt, & opera eius non perfecerunt.

25. propter hoc Eadra vacua vacuis, & plena plenis.

26. Ecce tempus veniet, & erit quando venient signa quæ

prædixi tibi, & apparebit sponsa, & apparecens ostendetur quæ nunc subducitur terra:

27. & omnis qui liberatus est de prædictis malis, ipse videbit mirabilia mea.

28. Revelabitur enim filius meus IESUS cum his qui cum eo sunt, & iucundabuntur qui relictis sunt in annis quadringentis.

29. Et erit post annos hos, & morietur filius meus CHRISTUS, & omnes qui spiramentum habent homines:

30. & convertetur sæculum in antiquum silentium diebus septem, sicut in prioribus iudiciis, ita ut nemo derelinquatur.

31. Et erit post dies septem, & excitabitur quod nondum vigilat sæculum, & morietur corruptum:

32. & terra reddet quæ in ea dormiunt, & pulvis qui in eo silentio habitant, & promptuaria reddent quæ eis commendatae sunt animæ.

33. Et revelabitur Altissimus super sedem iudicii, & pertransibunt miseriæ, & longanimitas congregabitur.

34. Iudicium autem solum remanebit, veritas stabit, & fides convalescet,

35. & opus subsequetur, & merces ostendetur, & iustitiæ vigilabunt, & iniustitiæ non dominabuntur.

36. Et dixi, Primus Abraham propter Sodomitas oravit, & Moyse pro patribus qui in deserto peccaverunt,

37. & qui post eum pro Israël in diebus Achaz, & Samuëlis,

38. David pro contractione, & Salomon pro eis qui venerunt in sanctificationem.

39. Et Elias pro his qui pluviam acceperunt, & pro mortuo, ut viveret,

40. & Ezechias pro populo in diebus Sennacherib, & multi pro multis.

41. Si ergo modo quando corruptibile increvit, & iniustitia multiplicata est, & oraverunt iusti pro impiis: quare & nunc sic non erit?

42. Et respondit ad me, & dixit, Præsens sæculum non est finis, gloria in eo frequens manet: propter hoc oraverunt pro invalidis.

43. Dies enim iudicii erit finis temporis huius, & initium temporis futuræ immortalitatis, in quo transivit corruptela:

44. soluta est intemperantia, abscessa est incredulitas: crevit autem iustitia, orta est veritas.

45. Tunc enim nemo poterit salvare eum qui perit, neque demergere qui vicit. Et respondi,

46. Et dixi, Hic est sermo meus primus & novissimus, quoniam melius erat non dare terram Adam, vel cum iam dedisset, coercere eum ut non peccaret.

47. Quid enim prodest hominibus in presenti vivere in tristitia, & mortuos sperare punitionem?

48. O tu quid fecisti Adam? Si enim tu peccasti, non est factus solius tuus casus, sed & noster qui ex te advenimus.

49. Quid enim prodest nobis, si promissum est nobis immortale tempus: nos autem mortalia opera egimus?

50. Et quoniam prædicta est nobis perennis spes, nos verò pessimi vani facti sumus.

51. Et quoniam reposita sunt nobis habitacula sanitatis & securitatis: nos verò malè conversati sumus.

52. Et quoniam reposita est gloria Altissimi protegere eos qui tardè conversati sunt: nos autem pessimis viis ambulavimus.

53. Et quoniam ostendetur paradysus, cuius fructus incorruptus perseverat, in quo est securitas & medela:

54. nos verò non ingrediemur. In ingratis enim locis conversati sumus.

55. Et quoniam super stellas fulgebunt facies eorum qui abstinentiam habuerunt: nostræ autem facies super tenebras nigrae.

56. non enim cogitavimus viventes quando iniquitatem faciebamus, quod incipiemus post mortem pati.

57. Et respondit, & dixit, Hoc est cogitamentum certaminis quod certabit qui super terram natus est homo,

58. ut si victus fuerit, patietur quod dixisti: si autem vicerit, recipiet quod dico:

59. quoniam hæc est vita quam Moyse dixit cum viveret,

ad populum, dicens, Elige tibi vitam, ut vivas.

60. Non crediderunt autem ei, sed nec post eum prophetis: sed nec mihi qui locutus sum ad eos.

61. quoniam non esset tristitia in perditionem eorum, sicut futurum est gaudium super eos, quibus persuasa est salus.

62. Et respondi, & dixi, Scio Domine, quoniam vocatus est Altissimus misericors in eo, quod miseretur his qui nondum in sæculo advenērunt.

63. & quod miseretur illis qui conversionem faciunt in lege eius:

64. & longanimis est, quoniam longanimitatem præstat his qui peccaverunt quasi suis operibus:

65. & munificus est, quoniam quidem donare vult pro exigentis:

66. & multæ misericordiæ, quoniam multiplicat magis misericordias his qui præsentis sunt, & qui præterierunt, & qui futuri sunt.

67. Si enim non multiplicaverit misericordias suas: non vivificabitur sæculum cum his qui inhereditabant in eo.

68. Et donat: quoniam si non donaverit de bonitate sua, ut allevetur hi qui iniquitatem fecerunt, de suis iniquitatibus non poterit decies millefima pars vivificari hominum.

69. Et iudex si non ignoverit his qui curati sunt verbo eius, & deleverit multitudinem contentionum: non fortassis derelinquentur in innumerabili multitudine, nisi pauci valde.

## CAPUT VIII.

*Deus in hoc sæculo misericors agnoscitur propter peccatores; plurimi tamen damnantur: at iustis premia sunt reposita.*

1. **ET** respondit ad me, & dixit: Hoc sæculum fecit Altissimus propter multos, futurum autem propter paucos.

2. Dicam autem coram te similitudinem ESDRÆ. Quomodo autem interrogabis terram, & dicet tibi, quoniam dabit terram multam magis unde fiat fictile, parvum autem pulverem unde aurum fit: sic & actus præsentis sæculi.

3. Multi quidem creati sunt, pauci autem salvabuntur.

4. Et respondi, & dixi: Absorbe ergo anima sensum, & devora quod sapit.

5. convenisti enim obaudire, & prophetare volens. Nec enim tibi datum est spatium, nisi solummodo vivere.

6. O Domine, si non permittes servo tuo, ut orem coram te, & des nobis semen cordi, & sensui culturam, unde fructus fiat, unde vivere possit omnis corruptus, qui portabit locum hominis?

7. Solus enim es, & una plasmatio nos sumus manuum tuarum, sicut locutus es:

8. & quomodo nunc in matrice plasmatum est corpus, & præstas membra: conservatur in igne & aqua tua creatio: & novem mensibus patitur tua plasmatio tuam creaturam quæ in ea creata est:

9. ipsum autem quod servat, & quod servatur, utraque servabuntur: servataque tua, propter quam reddidit matrix, quæ in ea creverunt.

10. Imperasti enim ex ipsis membris, hoc est mamillis præbere lac fructui mamillarum,

11. ut nutriatur id quod plasmatum est usque in tempus aliquod, & postea disponas eum tuæ misericordiæ.

12. Enutristi eum tuâ iustitiâ, & erudisti eum in lege tua, & corripuisti eum tuo intellectu:

13. & mortificabis eum, ut tuam creaturam: & vivificabis eum, ut opus tuum.

14. Si ergo perdidisti eum qui tantis laboribus plasmatus est: tuo iussu facile est ordinari, ut id quod fiebat servaretur.

15. Et nunc Domine dicam, de omni homine tu magis scis: de populo autem tuo, ob quem doleo:

16. Et de hereditate tua, propter quam lugeo: & propter Israël, propter quem tristis sum: & de Iacob, propter quem doleo:

17. ideo incipiam orare coram te pro me, & pro eis: quoniam video lapsus nostros qui inhabitamus terram.

18. Sed audivi celeritatem iudicis qui futurus est.

19. Ideo audi vocem meam & intellige sermonem meum, & loquar coram te.

20. Initium verborum ESDRÆ priusquam assumeretur: & dixi, Domine, qui inhabitas sæculum, cuius oculi elevati in superna & aère:

21. & cuius thronus inestimabilis, & gloria incomprehensibilis: cui astat exercitus angelorum cum tremore,

22. quorum servatio in vento & igni convertitur: cuius verbum verum, & dicta perseverantia:

23. cuius iussio fortis, & dispositio terribilis: cuius aspectus arefacit abyssos, & indignatio tabescere facit montes, & veritas testificatur:

24. exaudi orationem servi tui, & auribus percipe precationem figmenti tui.

25. Dum enim vivo, loquar: & dum sapio, respondebo:

26. nec respicias populi tui delicta, sed qui tibi in veritate serviunt.

27. Nec intendas impia gentium studia: sed qui tua testimonia cum doloribus custodierunt.

28. Nec cogites qui in conspectu tuo falsè conversati sunt, sed memorare qui ex voluntate tua timorem cognoverunt.

29. Neque volueris perdere, qui pecudum mores habuerunt: sed respicias eos qui legem tuam splendide docuerunt.

30. Nec indigneris eis qui bestis peiores iudicati sunt: sed diligas eos qui semper in tua iustitia confidunt, & gloria.

31. Quoniam nos & patres nostri talibus morbis languemus: tu autem propter nos peccatores misericors vocaberis.

32. Si enim desideraveris ut nostri misereris, tunc misericors vocaberis, nobis autem non habentibus opera iustitiæ.

33. Iusti enim, quibus sunt opera multa reposita, ex propriis operibus recipient mercedem.

34. Quid est enim homo, ut ei indigneris: aut genus corruptibile, ut ita amarus sis de ipso?

35. In veritate enim nemo de genitis est qui non impiè gessit, & de consentibus qui non deliquit.

36. In hoc enim annuntiabitur iustitia tua, & bonitas tua Domine, cum miseris fueris eis qui non habent substantiam bonorum operum.

37. Et respondit ad me, & dixit: Rectè locutus es aliqua: & iuxta sermones tuos, sic & fiet.

38. quoniam non verè cogitabo super plasma eorum qui peccaverunt ante mortem, ante iudicium, ante perditionem:

39. sed iucundabor super iustorum figmentum, & memorabor peregrinationis quoque, & salvationis & mercedis receptionis.

40. Quomodo ergo locutus sum, sic & est.

41. Sicut enim agricola serit super terram semina multa, & plantationes multitudinis plantat, sed non in tempore omnia quæ seminata sunt, salvantur, sed nec omnia quæ plantata sunt, radicabunt: sic & qui in sæculo seminati sunt, non omnes salvabuntur.

42. Et respondi, & dixi: Si inveni gratiam, loquar.

43. Quomodo semen agricolæ si non ascenderit aut non acceperit pluviam tuam in tempore, aut si corruptum fuerit multitudine pluvie,

44. sic perit: & similiter homo qui manibus tuis plasmatus est, & tu ei imago nominatus: quoniam similatus es ei, propter quem omnia plasmasti, & simillasti femini agricolæ.

45. Non irascaris super nos, sed parce populo tuo, & miserere hereditati tuæ. Tu autem creaturæ tuæ misereris.

46. Et respondit ad me, & dixit: Quæ sunt præsentia præsentibus, & quæ futura futuris?

47. Multum enim tibi restat, ut possis diligere meam creaturam super me: tibi autem frequenter & ipsi proximavi, iniustus autem nunquam.

48. Sed & in hoc mirabilis es coram Altissimo,

49. quoniam humiliasti te sicut decet te. Et non iudicasti te, ut inter iustos plurimum glorificeris.

50. Propter quod miseræ multæ, & miserabiles efficiuntur eis qui habitant sæculum in novissimis: quia in multa superbia ambulaverunt.

51. Tu autem pro te intellige, & de similibus tuis inquire gloriam.

52. Vobis enim apertus est paradísus, plantata est arbor vitæ, præparatum est futurum tempus, præparata est abundantia, ædificata est civitas, probata est requies, perfecta est bonitas & perfecta sapientia.

53. Radix mali signata est vobis: infirmitas, & tinea à vobis absconsa est: & in infernum fugit corruptio in oblivione.

54. Transierunt dolores, & ostensus est in fine thesaurus immortalitatis.

55. Noli ergo adjicere inquirendo de multitudine eorum qui pereunt.

56. Nam & ipsi accipientes libertatem, spreverunt Altissimum, & legem eius contempserunt, & vias eius dereliquerunt.

57. Adhuc autem iustos eius conculcaverunt,

58. & dixerunt in corde suo non esse Deum: & quidem scientes quoniam moriuntur.

59. Sicut enim vos suscipiet quæ prædicta sunt: sic eos stis, & cruciatus, quæ præparata sunt. Non enim voluit hominem disperdi.

60. Sed & ipsi qui creati sunt, coinquinaverunt nomen eius qui fecit eos: & ingrati fuerunt ei qui præparavit eis vitam.

61. Quapropter iudicium meum modo appropinquat.

62. Quæ non omnibus demonstravi, nisi tibi, & tibi similibus paucis. Et respondi, & dixi:

63. Ecce nunc Domine demonstrasti mihi multitudinem signorum, quæ incipies facere in novissimis: sed non demonstrasti mihi quo tempore.

## CAPUT IX.

*Iudicia Dei, sicut & alia eius opera egregia, præcedent aliqua signa.*

1. **ET** respondit ad me, & dixit, Metiens metire tempus in semetipso: & erit cum videris, quando transierit pars quedam signorum quæ prædicta sunt,

2. tunc intelliges quoniam ipsum est tempus in quo incipiet Altissimus visitare sæculum quod ab eo factum est.

3. Et quando videbitur in sæculo motio locorum, & populorum turbatio,

4. tunc intelliges quoniam de his erat Altissimus locutus à diebus qui fuerunt ante te ab initio.

5. Sicut enim omne quod factum est in sæculo initium habet, pariter & consummationem, & consummatio est manifesta:

6. sic & Altissimi tempora initia habent manifesta in prodigiis & virtutibus, & consummationes in actu & in signis.

7. Et erit, omnis qui salvus factus fuerit, & qui poterit effugere per opera sua & per fidem in qua credidistis,

8. relinquetur de prædictis periculis, & videbit salutem meam in terra mea, & in finibus meis, quoniam sanctificavi me à sæculo.

9. Et tunc miserebuntur qui nunc abusi sunt vias meas: & in tormentis commorabuntur hi qui eas proiecerunt in contemptu.

10. Qui enim non cognoverunt me, viventes beneficia consecuti:

11. & qui fastidierunt legem meam, cum adhuc erant habentes libertatem,

12. & cum adhuc esset eis apertus penitentiae locus, non intellexerunt, sed spreverunt: hos oportet post mortem in cruciamento cognoscere.

13. Tu ergo noli adhuc curiosus esse, quomodo impii cruciabuntur: sed inquire quomodo iusti salvabuntur, & quorum sæculum, & propter quos sæculum, & quando.

14. Et respondi, & dixi,

15. Olim locutus sum, & nunc dico, & postea dicam: quoniam plures sunt qui pereunt, quam qui salvabuntur:

16. sicut multiplicatur fluxus super guttam. Et respondit ad me, & dixit,

17. Qualis ager, talia & femina: & quales flores, tales & rincturæ: & qualis operator, talis & creatio: & qualis agricola, talis cultura: quoniam tempus erat sæculi.

18. Et nunc cum essem parans eis his qui nunc sunt; ante-

quam fieret sæculum, in quo habitarent: & nemo mihi contradixit.

19. tunc enim quisque, & nunc creator in mundo hoc parato, & messe indeficienti, & lege investigabili corrupti sunt mores eorum.

20. Et consideravi sæculum, & ecce erat periculum propter cogitationes quæ in eo advenērunt.

21. Et vidi, & peperci ei valde: & servavi mihi acinum de botro, & plantationem de tribu multa.

22. Pereat ergo multitudo quæ sine causa nata est, & servetur acinus meus, & plantatio mea: quia cum multo labore perfecti.

23. Tu autem si adhuc intromittas septem dies alios, sed non ieiunabis in eis:

24. Ibis in campum florum, ubi domus non est ædificata: & manducabis solummodo de floribus campi, & carnem non gustabis, & vinum non bibes, sed solummodo flores:

25. deprecare Altissimum sine intermissione, & veniam, & loquar tecum.

26. Et profectus sum, sicut dixit mihi in campum, qui vocatur Ardath, & sedi ibi in floribus. Et de herbis agri manducavi, & facta est esca earum mihi in saturitatem.

27. Et factum est post dies septem, & ego discumbebam supra foenum, & cor meum iterum turbabatur sicut ante.

28. Et apertum est os meum, & inchoavi dicere coram Altissimo, & dixi,

29. O Domine, te nobis ostendens ostensus es patribus nostris in deserto, quod non calcatur, & infructuoso, quando erant exeuntes de Ægypto: & dicens dixisti,

30. Tu Israël audi me, & semen Iacob intende sermonibus meis.

31. Ecce enim ego semino in vobis legem meam, & faciet in vobis fructum, & glorificabimini in eo per sæculum.

32. Nam patres nostri accipientes legem, non servaverunt, & legitima mea non custodierunt, & factus est fructus legis non parens: nec enim poterat, quoniam tuus erat.

33. Nam qui acceperunt, perierunt, non custodientes quod in eis seminatum fuerat.

34. Et ecce, consuetudo est, ut, cum acceperit terra semen, vel navem mare, vel vas aliquod escam vel potum: cum fuerit exterminatum id, in quo seminatum est, vel in quod missum est:

35. simul id quod seminatum, vel missum est, vel quæ suscepta sunt, exterminantur, & suscepta iam non manent apud nos: sed nobis sic non factum est.

36. Nos quidem qui legem accepimus peccantes perivimus, & cor nostrum quod suscepit eam:

37. nam lex non perit, sed permanit in suo labore.

38. Et cum loquerer hæc in corde meo, respexi oculis meis, & vidi mulierem in dextera parte, & ecce hæc lugebat, & plorabat cum voce magna, & animo dolebat valde, & vestimenta eius discissa, & cinis super caput eius.

39. Et dimisi cogitatus, in quibus eram cogitans, & conversus sum ad eam, & dixi ei,

40. ut quid fies? & quid doles animo? Et dixit ad me,

41. Dimitte me Domine meus ut deseam me, & adjiciam dolorem: quoniam valde amaro sum animo, & humiliata sum valde.

42. Et dixi ei, Quid passa es? dic mihi. Et dixit ad me,

43. Sterilis fui ego famula tua, & non peperci, habens maritum annis triginta.

44. Ego enim per singulas horas, & per singulos dies, & annos hos triginta deprecor Altissimum nocte ac die.

45. Et factum est, post triginta annos exaudivit me Deus ancillam tuam, & vidit humilitatem meam, & attendit tribulationi meæ, & dedit mihi filium: & iucundata sum super eum valde ego, & vir meus, & omnes cives mei, & honorificabamus valde Fortem.

46. Et nutriti eum cum labore multo.

47. Et factum est cum crevisset, & venisset accipere uxorem, feci diem epuli.